

Suriye'deki Savaş Büyüyor

Devrimci Anarşist Faaliyet

29.02.2020

İçindekiler

Devletin Savaş Fırsatçılığı	4
Ekonomik Krize Çözüm Olarak Savaş	5
Savaşın Teferruatları: Göçmenler	6
Devletlerarası Stratejik Pozisyon	7
Bildirinin İngilizcesi:	8
The War in Syria is Growing	9
State's War Opportunism	10
War as a Solution to the Economic Crisis	11
Details of War: Immigrants	12
Strategic Position Between States	13
Bildirinin Fransızcası:	14
DECLARATION DU DAF SUR LA GUERRE EN SYRIE	15
La guerre en Syrie s'intensifie.	16
La guerre comme solution à la crise économique	18
Position stratégique entre les États	20

Suriye’de savaşın ve TSK desteğindeki cihatçı çetelerin sıkıştığı son nokta olan İdlip’te uzun zamandır beklenenler olmaya başladı. şubat’ın 27’sini 28’e bağlayan gece -TC’nin Suriye Ordusu’na İdlip’te aldığı yerlerden çekilmesi konusunda verdiği “ltimeatomun” dolmasına az bir süre kala- TSK’ye bağlı birlikler hava saldırısına uğradı. Bu hava saldırısı sonucu resmi rakamlara göre 34 asker öldü. Saldırı, TC kaynaklarına göre Suriye tarafından gerçekleştirildi.

Rusya Savunma Bakanlığı tarafından yapılan açıklamada Ankara’ya verilen ince mesajda, TSK unsurlarının Soçi Mutabakatı uyarınca oluşturulmuş gözlem noktalarından çıkmamaları gerektiği belirtiliyordu. Bakanlığın yaptığı açıklamadaki “vurucu” mesaj, “Suriye hava kuvvetlerinin HTş hedeflerine operasyon yaptığı ve TSK birliklerinin söz konusu bölgede olmamaları gerektiği” şeklindeydi. Rusya ısrarla vurguladığı bu açıklamalarıyla TC’nin, tüm dünyanın terör örgütü olarak kabul ettiği El Kaide türevi HTş ile sahadaki ortaklığına vurgu yapıyordu.

Devletin kullandığı hamaset dilinin oldukça yükselmesi, medyanın savaş üniformalarını kuşanırken sergilediği hız ve muhalefetin neredeyse hemen hepsinin bu duruma çabucak adapte olmasının gösterdiği gibi savaş, hızlı bir şekilde büyüyor. Son hava saldırısı ise Suriye’de 2011’den beri süren savaşın tarihsel dönemeçlerinden biri. Bu tarihsel dönemeçlerden birini, 13 Mayıs 2013’te Reyhanlı’da 53 insanın yaşamına mal olan bomba saldırısı sonrası yaşamıştık. Reyhanlı Katliamı sonrası dönemin başbakanı Erdoğan, “Biliyorsunuz Suriye’de savaş halindeyiz” demişti. Suriye’de kiminle ve neden “savaş halinde bulunduğu” söylenmemekle birlikte, ilerleyen yıllarda bu savaşın başka sarsıcı yansımalarını coğrafyamızda Suruç, Ankara, Reina, İstanbul Yeşilköy Havalimanı katliamlarında çok yakınımızda hissetmiştik.

Devletin Savaş Fırsatçılığı

Halklar açısından bu kadar büyük yıkımlara yol açan Suriye Savaşı'nın, diğer taraftan TC başta olmak üzere bölgesel ve küresel devletler açısından "kullanışlılığı" ise son derece aşikar. TC, Suriye'deki savaşı iç politikada milliyetçiliğin yükseltilmesi; OHAL ve benzeri baskı uygulamalarıyla sokak muhalefetinin bastırılması için araçsallaştırdı. Benzer şekilde Afrin, Fırat Kalkanı ve Serekaniye gibi bölgelerdeki askeri ve idari varlığıyla milliyetçi-muhafazakar tabanına yönelik "Neo Osmanlı" vaatlerinin altını fiilen doldurdu.

Biliyoruz ki savaşlar, devletler için sınırları dahilindeki muhalefeti bastırmanın, iktidara yönelik sesleri susturmanın, eylemleri durdurmanın, toplumu "olağanüstü hal" uygulamalarına alıştırmının süreçleridir. Savaş süreciyle beraber devletin "demokratik" uygulamaları rafa kaldırılır. Toplumsal baskı ve pasifizasyon artar.

Devam eden savaş süreci, topluma yönelik her geçen gün artan baskı mekanizmalarını daha da hareketlendirmek için kullanılacaktır. Mevcut işleyişe yönelik aykırı söz ve eylem cezalandırılacak, devlet şiddeti en belirgin haline bürünecektir. Devlet bir yandan bu süreçleri istediği gibi şekillendirirken diğer yandan savaşı ekonomik amaçları için kullanacaktır.

Ekonomik Krize Çözüm Olarak Savaş

Ekonomik kriz ezilenlerin yaşamlarını yok ediyor; ekonomik kriz, savaşla hasır altı ediliyor!

Aralık ayında asgari ücret açıklanmıştı: 2.324 TL! Sendikaların açıklamalarına göre dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapması gereken aylık gıda harcaması tutarı (açlık sınırı) 2 bin 219,45 TL. İşçiye açlık sınırından sadece 105 tl fazlası reva görülmüş. Üstelik Türkiye’de çalışan işçilerin %43’ü asgari ücretle çalışıyor. Aynı yıl TC devletinin TSK için harcadığı bütçe ise 19 milyar dolar.

2019 verilerine göre Türkiye’deki 25 milyarder patronun serveti 43,1 milyar dolar ediyor. Son 6 yılda geçinemediği için intihar eden işçi sayısı ise 351!

Patronlar servetlerine servet katarken meclis önünde “Geçinemiyorum!” diyerek kendini yakan inşaat işçisi, oğluna pantolon alamadığı için intihar eden torna işçisi, iş bulamadığı için belediye başkanının önünde kendisini yakan genç işçi, aldığı maaşla ay sonunu getiremediği için sonunda kendisini 1600 derecelik demir eritme kazanına atan sanayi işçisi...

Kimi çalışıyor, elde avuçta olan geçinmesine yetmiyordu; kimi iş arıyor, bulamıyor, bir lokma yemeğe muhtaç bırakılıyordu. Ekonomik kriz ezilenleri yaşamdan koparacak noktaya getirirken zenginler servetlerinden bir şey kaybetmek bir yana dursun krizi fırsata dönüştürüp yeni savaşlar yaratarak paralarına para katıyordu. Yeni savaşlar yeni ihaleler demektir onlar için. Televizyonlarda savaş çığırkanlığı yapma ve süsleyip püsleyip “şehit asker” haberleri verirken sorgulanamayan ihalelerle pastadan paylarını büyütme dönemleriydi.

Savaşın Teferruatları: Göçmenler

Suriye'nin İdlib bölgesinde TSK'ye yapılan hava saldırısı sonrasında, devletin göçmenlerin kara ya da deniz yoluyla Avrupa'ya geçişlerini engellememe kararı aldığı bildirilmişti. AKP Sözcüsü Ömer Çelik "Mülteci politikamız ayındır ama ortada bir durum var, artık mültecileri tutabilecek durumda değiliz." dedi. İzmir, Çanakkale ve İstanbul'daki birçok göçmen, sahillere ve Trakya'ya yönlendirildi. Uzun zamandır Avrupa, İdlib'deki durumun kötüleşmesi halinde Türkiye'deki göçmenlerin Batı'ya hareketinin hızlanmasıyla tehdit ediliyordu.

Göçmenleri her fırsatta bir koz olarak kullanan devlet, 27 Şubat sonrasında bu kozuna hevesle sarıldı. AB'ye ve Batı'ya vermek istediği mesajı açık olarak veremeyenler, insan yaşamları üzerinden tehditlerle Suriye'de kendisine destekçi aramaktadır. Göçmenleri kendi stratejik pozisyonu için kullanmaktan çekinmeyen ve bunu medyası aracılığıyla dünyaya servis eden devlet, kendisine alan açmaya ve "üzerinde oyunlar oynanan" devlet değil "oynayan" devlet olmaya çalışmaktadır.

Devletlerarası Stratejik Pozisyon

Devletin tezkere sonrası aleni hale gelen savaş stratejisi, sadece mevcut bölgedeki siyasi ve ekonomik kazanıma odaklı değildir. Hedeflenen, aynı zamanda devletlerarası siyasi arenada “sözü geçen devletler”den biri olmaktır. Libya’dan Kıbrıs’a, Mısır’dan Suriye’ye sürmekte olan savaşlarda taraf olmak, taraflardan birini desteklemek, doğrudan savaşa müdahil olmak gibi eylemlerle bu arenada pozisyon almayı hedefleyen devlet, iç politikadaki “başına buyrukluğu” sınırları dışında da işletmeye çalışıyor. Bu başına buyrukluk, ülkücü niyetlerle “fetih politikalarına” evriltilerek sınırlar dahilindeki milliyetçi muhafazakar zihniyetten her koşulda destek sağlanıyor. Dış politikada sözü geçen devlet imajı çizilerek, saldırgan politikalarla statü elde etmeye uğraşarak meşruluk sağlanmaya çalışılıyor.

Destansı söylemlerle uzun vadeli hedeflerini (2023, 2071 gibi) her fırsatta dile getirenler için ne 27 Şubat’ta yaşananların ne de başka zaman yaşanacak can kayıplarının önemi vardır. Devletçi söylemlere uygun şekilde yoğrulan her megaloman proje, ülkücü niyetler ve kutsallıkla pazarlanırken savaşta kaybedilen canların hesabı sorulamamakta ve devletin şehitlik muğlaklığında eriyip gitmektedir. Devletlerin çıkarları uğruna birer “teferruat” olarak görülenler bir sonraki hafta, ay ya da yıl hatırlanmayacaktır.

İktidarlar, kendi çıkarları uğruna milyonlarca insanın yaşamlarını talan etmekten çekinmemekte ve her savaşta olduğu gibi bu savaşta da ezilenleri daha fazla ezmeye çalışmaktadır. Ezilenler olarak yapmamız gereken iktidarların savaşında birer piyon olmak değildir. Bizim yapmamız gereken talan edilmeye çalışılan yaşamlarımızı savunmak, bütün savaş propagandalarına karşı mücadelemizi sürdürmek ve özgür bir dünyayı inşa etmektir.

Devrimci Anarşist Faaliyet

Bildirinin İngilizcesi:

The War in Syria is Growing

The long-awaited developments began to happen In Idlib where is the last point of the war and also the last point of the djihadist gangs supported by TAF were stucked. The troops of the TAF were attacked by aerial strike on the night of 27 February to 28 -shortly before the “ultimatum” that T.C gave to the Syrian Army to withdraw from the places it took in Idlip- According to official figures, 34 soldiers died as a result of this airstrike, It was carried out by Syria according to T.C sources.

In a statement made by the Russian Ministry of Defense, the fine message to Ankara stated that the TAF elements should not leave the observation points established in accordance with the Sochi Accord. The “striking” message in the statement made by the ministry was that “the Syrian air force is operating against the HTS (Hay’at Taḥrīr al-Shām, Levant Liberation Committee) targets and the TAF troops should not be in this particular region”. With these statements that Russia insistently emphasized the partnership of T.C with Al-Qaeda derivative HTS, which is accepted as the terrorist organization by the whole world.

The war is growing rapidly, the heroism speech used by the sSate has risen, and the speed of the media as it equips its war uniforms and the fact that almost all of the opposition quickly adapt to this situation. The last air strike is one of the historical turns of the war in Syria since 2011. We experienced one of these historical turns on May 13, 2013 after the bomb attack in Reyhanlı, which cost the lives of 53 people. Although it is not said who and why “TC was at war” in Syria, we felt other shocking reflections of this war in our geography very close at the massacres of Suruç, Ankara, Reina, İstanbul Yeşilköy Airport in the coming years.

State's War Opportunism

The “usefulness” of the Syrian War, which caused such devastating outcomes for the peoples, on the other hand, in terms of regional and global states especially by T.C, is extremely obvious. T.C, instrumentalized the civil war in Syria for the increasing nationalism in domestic politics and the repression applications such as state of emergency against the street opposition. Likewise, with its military and administrative presence in regions such as Afrin, Euphrates Shield and Serekaniye, it effectively filled the “Neo Ottomanist” promises towards its nationalist-conservative base.

We know that wars are the processes for the states to suppress opposition within their borders, to silence voices against power, to stop manifestations, and to accustom the society to “state of emergency” practices. The “democratic” practices of the state are put on the shelf with the war process,. Social pressure and passivation increase.

The ongoing war process will be used to further mobilize the increasing pressure mechanisms towards society. Violent words and actions against the current functioning will be punished, and state violence will become the most evident. On the one hand, the state will shape these processes as it wishes, while on the other hand it will use the war for its economic purposes.

War as a Solution to the Economic Crisis

The economic crisis is destroying the lives of the oppressed; the economic crisis is being hushed up by the war!

The minimum wage was announced in December: 2,324 TL! According to the statements of the unions, the monthly food expenditure (hunger threshold) required for a family of four to be healthy, balanced and adequate is 2 thousand 219,45 TL. Only 105 TL more than the hunger limit was deemed proper for the worker. Moreover, 43% of workers in Turkey are working for the minimum wage. In the same year, the budget spent by the T.C state for the TAF is 19 billion dollars. According to data of 2019 the wealth of 25 billionaire boss of Turkey's is 43.1 billion \$. The number of workers who committed suicide because of they could not maintain themselves and their family in the last 6 years is 351!

The worker who sets himself up fire as he cry out "I can't survive" in front of the parliament while the bosses add their wealth, lathe worker who committed suicide because he could not buy pants for his son, young worker who burned himself in front of the mayor because he could not find a job, The industrial worker who eventually threw himself into a 1600 degree iron melting boiler because he could not bring the end of the month with the wage he received.

Some of them who works, the amount in the hand was not enough to make a living; some of them who are looking for a job and c'ant find so they become dependent to a bite of bread. While the economic crisis brought the oppressed to the point that they could take away their life, the wealthy added money to their money by turning the crisis into an opportunity and creating new wars, let alone lose anything from their wealth. New wars meant new tenders for them. It was the time of making war speeches on TVs and decorating, tearing and giving "martyred soldier" news and growing their shares from the cake with unquestionable auctions.

Details of War: Immigrants

It was reported that after the air attack on the TAF in the Idlib region of Syria, the state decided not to prevent migrants from passing to Europe by land or sea. AKP Spokesperson Ömer Çelik said “Our refugee policy is the same, but there is a situation, we are no longer in a position to hold refugees.” . Many immigrants in Izmir, Canakkale and Istanbul were directed to the beaches and Thrace. Europe was being threatened by the acceleration of the movement of migrants to the West from Turkey, for a long time in case of worsening of the situation in Idlib .

The state, which uses immigrants as a trump card at every opportunity, enthusiastically embraced his trump card after February 27. Those who cannot give their message openly to the EU and the West, seek supporters in Syria with threats over their lives. The state, which does not hesitate to use immigrants for its strategic position and serves it to the world through its media, tries to open space for itself and trying to be the “playing” state, instead of the state where “games are played”.

Strategic Position Between States

The state's war strategy, which became public after the war, is not only focused on political and economic gains in the current region. The target is also to be one of the states which has "influence" in the inter-state political arena. The state, which aims to take a position in this arena through actions such as being a party to the wars that continue from Libya to Cyprus, from Egypt to Syria, to support one of the parties, and to be directly involved in the war, also trying to expand its "self-ordained" domestic politics beyond its borders. This self-ordainism has evolved to "conquest policies" with nationalist intentions, and support is provided in all circumstances from the nationalist conservative mindset within the borders. Legitimacy is tried to be achieved by drawing the image of the state who has influence in foreign policy and trying to achieve this status through aggressive policies.

For those who express their long-term goals (such as 2023, 2071) with epic rhetoric at every opportunity, neither the events experienced on February 27 nor the loss of lives any other time are important. While every megaloman project, which is kneaded in accordance with the statist discourses, is marketed with nationalist intentions and holiness, the account of the lives lost in the war is not questioned and melts in the ambiguity of the martyrdom of the state. Those who are regarded as "details" for the sake of the interests of the states will not be remembered the next week, month or year.

The ones with Power do not hesitate to plunder the lives of millions of people for the sake of their own interests, and, as in every war, it tries to crush those who are oppressed in this war. What we need to do as oppressed is not to be a pawn in the war of Power. What we have to do is to defend our lives that are trying to be plundered, to continue our fight against all war propaganda and to build a free world.

Revolutionary Anarchist Action

Bildirinin Fransızcası:

DECLARATION DU DAF SUR LA GUERRE EN SYRIE

Déclaration de la DAF (Action Anarchiste Révolutionnaire) de Turquie sur
la
guerre en Syrie et la crise des réfugiés

La guerre en Syrie s'intensifie.

Les développements tant attendus ont commencé à se produire à Idlib, où est le dernier point de la guerre [en Syrie] et le dernier point où ont été bloqués les gangs djihadistes soutenus par l'armée Turque (TAF, Turkish Armed Forces). Les troupes de l'armée turque ont été attaquées par des frappes aériennes dans la nuit du 27 au 28 février – peu de temps avant l'expiration de l'ultimatum que la République Turque (Türkiye Cumhuriyeti) avait fixé à l'Armée syrienne pour se retirer des lieux qu'elle occupe à Idlib – Selon des chiffres officiels turcs, 34 soldats sont morts à la suite de cette frappe aérienne effectuée par l'aviation Syrienne toujours selon des sources turques.

De son côté, le ministère russe de la Défense a fait une déclaration, envoyant un message à Ankara : les éléments des forces armées turques ne doivent pas quitter les postes d'observation établis conformément à l'accord de Sotchi. Le message "frappant" dans cette déclaration était que "l'armée de l'air syrienne a cherché à frapper des cibles du HTS (Hay'at Tahriir al-Sham, Comité de libération du Levant), zone dans laquelle les troupes armées turques n'étaient pas censées se trouver". Avec ces déclarations, la Russie a pointé avec insistance le partenariat de la République Turque avec le groupe HTS, groupe issu d'Al-Qaïda et qui est reconnu comme organisation terroriste par le monde entier.

La guerre se développe rapidement, avec le martellement par l'Etat d'un langage sur « l'héroïsme », avec les médias qui à tout vitesse s'équipent avec des uniformes de guerre et avec le fait que la quasi-totalité de l'opposition s'adapte rapidement à cette situation. La dernière frappe aérienne est l'un des tournants historiques de la guerre en Syrie depuis 2011. Nous avons connu l'un de ces tournants historiques le 13 mai 2013, après l'attentat à la bombe à Reyhanlı, qui a coûté la vie à 53 personnes. Après le massacre de Reyhanlı, Erdogan – qui était alors Premier ministre – a déclaré: "Vous savez, maintenant nous sommes en guerre en Syrie". Bien qu'il n'ait pas dit avec qui ni pourquoi nous étions en guerre en Syrie, nous avons ressenti d'autres reflets choquants de cette guerre dans notre géographie très proches après les massacres de l'aéroport de Suruç, Ankara, Reina, Istanbul Yeşilköy les années suivantes.

Guerre et Opportunisme de l'État

Si la guerre de Syrie a provoqué des conséquences dévastatrices pour les peuples, en revanche, en termes son utilité pour les États de la région ou du monde – et en particulier pour la République Turque – est extrêmement évidente. La République Turque a instrumentalisé la guerre civile en Syrie pour augmenter le nationalisme dans la politique intérieure et pour instaurer l'état d'urgence qui a permis de supprimer de l'opposition de la rue et d'autres pratiques de répression similaires. De même, avec sa présence militaire et administrative dans des régions telles qu'Afrin, le Bouclier de l'Euphrate et Serekaniye, Erdigan a effectivement rempli les promesses du "néo-ottomanisme" envers sa base nationaliste-conservatrice.

Nous savons que les guerres sont les processus permettant aux États de supprimer l'opposition à l'intérieur de leurs frontières, de faire taire les voix contre le pouvoir, d'arrêter les manifestations et d'habituer la société à des pratiques d'"état d'urgence". En période de guerre, les pratiques "démocratiques" de l'Etat sont mises de côté. La pression sociale et la passivité augmentent.

Le processus de guerre en cours sera utilisé pour mobiliser davantage encore les mécanismes de pression croissants contre la société. Toute parole forte et toute actions contre le fonctionnement actuel seront punies et la violence d'État deviendra plus évidente. D'une part, l'État façonnera ces processus comme bon lui semble, tandis que d'autre part, il utilisera la guerre à ses fins économiques.

La guerre comme solution à la crise économique

La crise économique détruit la vie des opprimés ; mais la guerre permet de mettre sous le tapis la crise économique !

En décembre, le salaire minimum a été amené à 2 324 livres turques TL (340 euros) ! Selon les déclarations des syndicats, les dépenses alimentaires mensuelles minimales (« seuil de faim » ou seuil de pauvreté extrême) nécessaires à une famille de quatre personnes pour être en bonne santé, avec une alimentation équilibrée et adéquate sont de 2219,45 TL. Soit seulement 105 TL de plus que la seuil de faim ! 43% des travailleurs en Turquie travaillent pour le salaire minimum. Mais rien que pour 2019, le budget dépensé par l'État turc pour les forces armées est de 19 milliards de dollars. Selon les données de 2019, la richesse des 25 patrons milliardaires de Turquie est de 43,1 milliards de dollars. Le nombre de travailleurs qui se sont suicidés parce qu'ils n'ont pas pu subvenir à leurs besoins et à ceux de leur famille au cours des 6 dernières années est de 351 !

Alors que les patrons ajoutent de la richesse à leur richesse, un travailleur et la construction s'est immolé par le feu devant le parlement en criant "Je ne peux pas survivre" ; un ouvrier s'est suicidé parce qu'il ne pouvait pas acheter de pantalon pour son fils ; un jeune travailleur s'est brûlé devant le maire de sa ville parce qu'il n'a pas pu trouver d'emploi, un ouvrier industriel s'est finalement jeté dans une chaudière de fonte à 1600 degrés parce qu'il ne pouvait pas aller jusqu'à la fin du mois avec son salaire.

Pour ceux qui travaillent, souvent la somme qu'ils reçoivent dans la main [les payes sont données en liquide] n'est pas suffisante pour vivre

deviennent dépendants d'une bouchée de pain. Alors que la crise économique a amené les opprimés au point de pouvoir leur ôter la vie, les riches ont ajouté de l'argent à leur argent en transformant la crise en opportunité et en créant de nouvelles guerres, sans craindre de rien perdre de leur richesse. De nouvelles guerres signifiaient de nouvelles opportunités pour eux. C'était pour eux le moment de faire des discours de guerre sur les plateaux de télé, de décorer des soldats et de pleurer les "martyrs" et d'augmenter leurs parts du gâteau avec des marchés publics de guerre qui ne peuvent être contestés.

Détails de la guerre: les immigrants

Il a été signalé qu'après l'attaque aérienne contre les forces armées turques dans la région d'Idlib en Syrie, l'État a décidé de ne pas empêcher les migrants de passer en Europe par voie terrestre ou maritime. Le porte-parole de l'AKP, le parti d'Erdogan, Ömer Çelik a déclaré: "Notre politique en matière de réfugiés est la même, mais il y a une [nouvelle] situation, nous ne sommes plus en mesure de retenir des réfugiés". De nombreux immigrants à Izmir, Canakkale et Istanbul ont été dirigés vers les plages et la Thrace. Depuis longtemps l'Europe était menacée par l'accélération des mouvements de migrants vers l'Occident en provenance de Turquie, en cas d'aggravation de la situation à Idlib.

L'État utilise les immigrants comme une carte dans son jeu à chaque occasion, il a donc joué avec enthousiasme cet « atout » après le 27 février. Le gouvernement turc, qui ne souhaite pas adresser ouvertement son message à l'UE et à l'Occident, le fait par l'intermédiaire de supporters en Syrie, qu'il va chercher menaçant leur vie. L'État turc n'hésite pas à utiliser les immigrants pour assoir sa position stratégique et il sert son message au monde par le biais de ses médias. L'Etat turc essaie de s'ouvrir un espace [géopolitique], celui d'un Etat qui mènerait le jeu, et non un Etat qui subirait la partie.

Position stratégique entre les États

La stratégie de guerre de l'État turc, qui est devenue publique après la guerre, n'est pas seulement axée sur les gains politiques et économiques dans la région actuelle. L'objectif est également d'être l'un des États qui a une "influence" dans l'arène politique interétatique. Le gouvernement turc, qui vise à prendre position dans ce domaine en s'impliquant directement ou en soutenant une des parties dans les guerres qui se poursuivent en Libye, à Chypre, en Égypte et en Syrie, tente également d'étendre sa politique intérieure «auto-décrétée» au-delà de ses frontières.

Cette politique « auto décrétée » a évolué vers une "politique de conquête" avec des intentions nationalistes, et avec le soutien en toutes circonstances des partisans intérieurs de la mentalité conservatrice nationaliste. Le gouvernement essaie d'obtenir sa légitimité en dessinant l'image d'un État qui a une influence sur la politique étrangère et en essayant d'atteindre ce statut par des politiques agressives.

Mais pour eux qui expriment des objectifs à long terme (comme 2023, 2071 (1°) avec une rhétorique épique à chaque occasion, ni les événements du 27 février, ni la perte d'aucune vie à tout autre moment ne sont importants. Alors que chaque projet mégalomane, pétri et façonné conformément aux discours étatistes, est vendu avec des intentions nationalistes et religieuses, le récit des vies perdues dans la guerre n'est pas remis en question et se fonde dans l'ambiguïté du martyr de l'État. Quant à ceux qui sont considérés comme des « détails » au nom des intérêts de l'États, ils ne seront pas commémorés ni dans la semaine, ni le mois ou ni l'année à venir.

Ceux qui détiennent le Pouvoir n'hésitent pas à piller la vie de millions de personnes pour leurs propres intérêts et, comme dans chaque guerre, ils essaient d'écraser ceux qui sont opprimés dans cette guerre. Ce que nous devons faire en tant qu'oppressés, ce de ne pas être des pions dans la guerre du Pouvoir. Ce que nous devons faire, c'est défendre nos vies qu'ils essayent de piller, continuer notre lutte contre toute propagande de guerre et construire un monde libre.

Action révolutionnaire anarchiste

Note des Traducteurs : 2023, centenaire de la République turque. Par ailleurs le roi (reis) Erdogan a fixé un objectif à échéance à ses sujets : 2071, le millénaire de la victoire turque sur Byzance, doit témoigner de la naissance d'une nouvelle ère de domination turque. Les « amis de 2071 » admettront « naturellement » la nécessité d'une fusion charnelle entre la nation et son chef : le reis doit puiser sa légitimité dans la nation pour incarner son passé et son futur, honorer ses « martyrs » dont le sang « a transformé la terre en patrie » et le « tissu en drapeau », et doter le pays d'une puissance digne de son rang.

Anarşist Kütüphane

Devrimci Anarşist Faaliyet
Suriye'deki Savaş Büyüyor
29.02.2020

<https://anarsistfaaliyet.org/bildiriler/suriyedeki-savas-buyuyor/>

tr.anarchistlibraries.net